

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 30.11.1961, sp. zn. 2 Cz 130/61, ECLI:CZ:NS:1961:2.CZ.130.1961.1

Číslo: 35/1962

Právní věta: Súdny m rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. c) o. s. p. je len rozhodnutie vo veci samej, teda rozhodnutie vydané spravidla na podklade sporného konania o tom, či tu je alebo nie je určité právo alebo právny pomer; túto povahu nemá uznesenie o zrušení exekúcie podľa § 445 ods. 1 písm. c) o. s. p.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 30.11.1961

Spisová značka: 2 Cz 130/61

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Exekuce, Řízení před soudem

Předpisy: 142/1950 Sb. § 57
§ 445

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35/1962 sb. rozh.

Súdny m rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. c) o. s. p. je len rozhodnutie vo veci samej, teda rozhodnutie vydané spravidla na podklade sporného konania o tom, či tu je alebo nie je určité právo alebo právny pomer; túto povahu nemá uznesenie o zrušení exekúcie podľa § 445 ods. 1 písm. c) o. s. p.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 30. novembra 1961, 2 Cz 130/61)

Ludový súd v Krupine povolil na návrh vymáhajúceho veriteľa exekúciu na plat dlžníka na vydobytie súdneho poplatku v sume 100,- Kčs.

V exekučnom konaní vzniesol dlžník proti tejto exekúcii námietky, že vymáhanú pohľadávku už skôr vyrovnal. Vymáhajúci veriteľ viedol vraj už raz proti nemu exekúciu na vymôženie tej istej pohľadávky a táto exekúcia bola zrušená, keď preukázal, že vymáhaný nárok zaplatil.

Okresný súd vo Zvolene námietkam dlžníka vyhovel, keď došiel na podklade výsledkov konania k presvedčeniu, že exekučné vymáhaná pohľadávka bola dlžníkom uspokojená.

Krajský súd v Banskej Bystrici zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že návrh na povolenie exekúcie odmietol s tým, že o tejto veci bolo už predtým právoplatne rozhodnuté a jej novému prejednaniu bráni preto ustanovenie § 57 ods. 1 písm. c) o. s. p.

Najvyšší súd vyslovil na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu, že rozhodnutím krajského súdu bol porušený zákon.

Odôvodnenie:

Podľa zisteného skutkového stavu bol dlžník uznaný právoplatným rozsudkom Ľudového súdu v Šahách povinným zaplatiť okrem iného štátu na súdnom poplatku čiastku 100,- Kčs. Na vymoženie tohto nároku viedol vymáhajúci úradník exekúciu na plat dlžníka na Ľudovom súde v Krupine. V tomto konaní navrhol dlžník zrušenie exekúcie, tvrdiac, že menovanú čiastku zaslal poštou, o čom predložil exekučnému súdu potvrdenku poštového úradu. Ľudový súd v Krupine potom bez ďalšieho na tomto podklade exekúciu zrušil s odôvodnením, že dlžník preukázal zaplatenie vymáhanej pohľadávky. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť.

Pre ten istý právoplatne prisúdený nárok navrhol vymáhajúci úradník opätovne exekúciu na plat dlžníka v roku 1958; táto exekúcia bola povolená uznesením Ľudového súdu v Krupine. Proti prípustnosti tejto exekúcie podal dlžník námietky, ktorým bolo - ako už bolo uvedené - Okresným súdom vo Zvolene vyhovené. Exekučný súd zároveň, ovšem nesprávne, exekúciu zrušil, hoci mal vysloviť iba jej neprípustnosť.

Za opísaného stavu nemožno prisvedčiť názoru krajského súdu, že prejednaniu veci bráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Podľa § 57 ods. 1 písm. c) o. s. p. je síce povinný všímať si z úradnej povinnosti v každom období konania, či o tej istej veci nebolo už vydané súdne rozhodnutie, ktoré sa stalo právoplatným; o takýto prípad však v súdnej veci neide. Súdnym rozhodnutím podľa tohto ustanovenia je možno totiž rozumieť len rozhodnutie vo veci samej, teda prípad, kedy súd rozhoduje, a to spravidla na podklade sporného konania o tom, či tu je alebo nie je určité právo alebo právny pomer. Túto povahu nemá uznesenie o zrušení exekúcie. Týmto uznesením zrušil súd exekúciu z toho dôvodu, že vymáhajúci veriteľ bol dlžníkom uspokojený, teda zrejme s dôvodu ustanovenia § 445 ods. 1 písm. e) o. s. p. Toto rozhodnutie citovanému ustanoveniu nezodpovedá. Zrušenie exekúcie z tohto dôvodu totiž predovšetkým predpokladá, že k uspokojeniu veriteľa došlo za exekučného konania, a to v súdnej veci nebolo, nakoľko podľa predloženej potvrdenky zaslal dlžník platbu ešte pred povolením exekúcie. Ďalšou podmienkou je, že k splneniu nároku došlo spôsobom úplne nepochybným. Ani táto podmienka nebola splnená, ako sa ostatne ukázalo v tomto ďalšom exekučnom konaní. Toto všetko je však pre riešenie otázky bez významu, keď uznesenie o zrušení exekúcie podľa § 445 ods. 1 písm. e) o. s. p. nadobudlo formálne právoplatnosť. Pretože teda uznesenie o zrušení exekúcie nemôže tvoriť prekážku veci právoplatne rozhodnutej, porušil krajský súd zákon v ustanovení § 57 ods. 1 písm. c) o. s. p., pokiaľ tu došiel k inému názoru.

Krajský súd sa dopustil tiež iného pochybenia. Ako odvolací súd rozhodoval o odvolaní vymáhajúceho veriteľa proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým bolo vyhovené námietkam dlžníka. Mohol preto preskúmať len toto napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu bolo podkladom. Namiesto toho krajský súd však vo výroku svojho rozhodnutia odmietol návrh na povolenie exekúcie, proti ktorému nebola však žiadna sťažnosť predložená a ako je vidieť z obsahu spisu, nadobudlo toto rozhodnutie o povolení exekúcie už skôr právoplatnosť.